

Tak je tomu najmä v prípade všetkých plánov a projektov nepodliehajúcich povoleniu v oblasti životného prostredia v regióne Valónsko.

(¹) Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102.

Žaloba podaná 21. decembra 2009 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-539/09)

(2010/C 51/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Caeiros a B. Conte, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Spolková republika Nemecko si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 248 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 ES, článku 140 ods. 2 a článku 142 ods. 1 nariadenia č. 1605/2002, ako aj článku 10 ES tým, že Dvoru audítorov odmietla povoliť vykonanie kontrol v Nemecku vzhľadom na administratívnu spoluprácu členských štátov v oblasti dane z pridanej hodnoty stanovenu v nariadení č. 1798/2003 a vo vykonávacích predpisoch v tejto oblasti,

— zaviazať Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto žaloby je odmietnutie nemeckých orgánov povoliť Európskemu dvoru audítorov vykonať kontroly v Nemecku vzhľadom na administratívnu spoluprácu členských štátov v oblasti dane z pridanej hodnoty stanovenu v nariadení č. 1798/2003 a vo vykonávacích predpisoch v tejto oblasti.

Podľa názoru Komisie Spolková republika Nemecko týmto nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 248 ES, resp. nariadenia č. 1605/2002, ako aj ďalej porušila povinnosť lojality podľa článku 10 ES.

Kontrolné právomoci Dvoru audítorov sa podľa názoru Komisie majú vykladať extenzívne: Dvor audítorov má za úlohu kontrolovať financie Európskej únie a navrhovať vylepšenia. Na to potrebuje právomoc na vykonávanie rozsiahlych auditov a kontrol vzhľadom na všetky príjmy a výdavky Európskej únie

týkajúce sa oblastí a aktérov. Takéto kontroly sa môžu vykonávať aj v členských štátoch a tieto podľa článku 248 ods. 3 ES, článku 140 ods. 2 a článku 142 ods. 1 nariadenia č. 1605/2002, ako aj podľa povinnosti lojality článku 10 ES musia v celom rozsahu podporovať Dvor audítorov v jeho činnosti. To zahŕňa aj povinnosť povoliť všetky tie kontroly vykonávané Dvorom audítorov, ktoré slúžia na posúdenie príjmov a použitia finančných prostriedkov Európskej únie.

Presne toto Dvoru audítorov odmietli nemecké orgány v prejednávanej veci.

Nariadenie č. 1798/2003 sa týka legality a správnosti príjmov Spoločenstva. Toto nariadenie je okom v sieti rozličných opatrení, ktoré majú zaručiť, aby členské štáty mali korektný príjem z dane z pridanej hodnoty a aby Spoločenstvo tak mohlo za najlepších možných podmienok disponovať vlastnými zdrojmi, ktoré mu prináležia tým, že sa vedie boj proti nekalým praktikám alebo sa im preventívne zabráňuje. Z tohto pohľadu sa pre Komisiu zdá byť potrebné, že Dvor audítorov na to, aby posudzoval legalitu a správnosť príjmov z dane z pridanej hodnoty, má právomoc preskúmať prebratie a uplatnenie nariadenia č. 1798/2003. To znamená, že môže posúdiť, či členské štáty zriadili efektívny systém spolupráce a efektívnej pomoci a či ho v praxi prebrali k spokojnosti, alebo či sú potrebné vylepšenia.

Praktické prebratie administratívnej spolupráce stanovenej v nariadení č. 1798/2003 má vplyv na vlastné zdroje z dane z pridanej hodnoty, ktoré musia členské štáty odvieť. Dobre fungujúca spolupráca v tejto oblasti zabráňuje daňovým únikom dane z pridanej hodnoty a vyhybaniu sa plateniu a tým vedie aj k vyšším vlastným zdrojom z dane z pridanej hodnoty. Ak naopak členský štát riadne nespôpracuje, tak si nielen že nespĺnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z nariadenia č. 1798/2003, ale si aj nespĺnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice o DPH tým, že neprijal všetky právne a správne predpisy, ktoré sú vhodné na zabezpečenie vybratia dane z pridanej hodnoty v celkovej výške splatnej na svojom území.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Regeringsrätt (Švédsko) 21. decembra 2009 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket

(Vec C-540/09)

(2010/C 51/40)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Regeringsrätt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgroup

Žalovaný: Skatteverket

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 13 B šiestej smernice⁽¹⁾ o DPH (článok 135 ods. 1 smernice Rady o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty) vykladať v tom zmysle, že medzi prípady oslobodenia od dane, ktoré upravuje, patria aj služby (finančná záruka na emisiu cenných papierov) spočívajúce v odplatnom poskytovaní záruky zo strany úverovej inštitúcie v prospech spoločnosti, ktorá má záujem emitovať akcie, pričom na základe tejto záruky sa úverová inštitúcia zaväzuje nadobudnúť všetky akcie, ktoré neboli úspešne upísané v lehote stanovenej na upisovanie akcií?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001 s. 23).

Odvolanie podané 22. decembra 2009: Spolková republika Nemecko proti rozsudku Súdu prvého stupňa (siedma komora) zo 6. októbra 2009 vo veci T-21/06, Spolková republika Nemecko/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-544/09 P)

(2010/C 51/41)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: M. Lumma, J. Möller a B. Klein, splnomocnení zástupcovia)

Odporkyňa v odvolacom konaní: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 2009 vo veci T-21/06, Spolková republika Nemecko/Komisia Európskych spoločenstiev,

— zrušiť rozhodnutie Komisie K(2005) 3930 z 9. novembra 2003 o štátnej pomoci, ktorú poskytla Spolková republika Nemecko na zavedenie digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (DVB-T) v oblasti Berlín-Brandenburgsko,

— zaviazat' odporkyňu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie sa týka rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev, ktorým bola zamietnutá ako nedôvodná žaloba Spolkovej republiky Nemecko proti rozhodnutiu Komisie z 9. novembra 2003 v konaní o štátnej pomoci C25/2005, týkajúce sa zavedenie digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (DVB-T) v oblasti Berlín-Brandenburgsko. V tomto rozhodnutí Komisia označila opatrenie štátnej pomoci za nezlučiteľné s vnútorným trhom [článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ].

Spolková republika Nemecko uvádza celkovo päť dôvodov odvolania, v ktorých vytýka, že Súd prvého stupňa si neuvedomil, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, a v dôsledku toho neoprávnenne zamietol žalobu.

Po prvé Súd prvého stupňa nesprávne odmietol stimulujúci účinok opatrenia, tým že sa opieral iba o ohraničenú dobu prechodu z analógového terestriálneho vysielania na DVB-T, namiesto aby zohľadnil náklady podporovaných prevádzkovateľov vysielania na celé opatrenie. Toto celé opatrenie zahŕňa okrem samotného prechodu aj povinnosť zachovať programovú ponuku prostredníctvom DVB-T po dobu piatich rokov nezávisle na akceptácii trhom, ktorá je ťažko predvídateľná. Preto je potrebné prihliadať aj na následné náklady za toto záväzné prechodné obdobie.

Po druhé Súd prvého stupňa nesprávne rozšíril závery skúmania Komisie podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, keď usúdil, že Komisia odmietla vhodnosť opatrenia štátnej pomoci už z toho dôvodu, že cieľ by sa údajne dosiahol aj prostredníctvom alternatívnych regulačných opatrení. Porovnanie s alternatívnymi opatreniami, ako to vyplýva z účelu z ustanovení ZFEÚ o kontrole štátnej pomoci, nepatrí do oblasti, ktorá spadá do prieskumnej právomoci Komisie. Spolková vláda v tejto súvislosti Súdu prvého stupňa vytýka tiež skutočnosť, že členskému štátu uložil povinnosť preukázať, že alternatívne opatrenia navrhnuté Komisiou sú od samého začiatku neúčinné. To je v rozpore so zásadou právnej istoty, so všeobecnými zásadami rozdelenia dôkazného bremena a s účelom kontroly štátnej pomoci.

Po tretie Súd prvého stupňa nepriznal relevanciu základným právam Európskej únie pri skúmaní článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, ktoré ako súčasť primárneho práva sú záväzné pre všetky orgány Európskej únie pri všetkých úkonoch. Ak by púhy odkaz na údajne možné alternatívne regulačné opatrenia postačoval na odmietnutie schválenia štátnej pomoci, opomenula by sa skutočnosť, že regulačné opatrenia porušujú základné právo podnikov na slobodné podnikanie. Táto skutočnosť mala byť prinajmenšom zohľadnená, čo sa nestalo.